

DEDICATIO.

ILLUSTRISSIMO, REVERENDISSIMO,
AC CELSISSIMO PRINCIPI
ET DOMINO

DN. ADOLPHO-
FRIDERICO,

Duci Megapolitano, Principi vetustæ gentis Henetæ,
Administratori Episcopatus, & Comiti Swerinensi, &c.
Domino Rosochii & Stargardiz, &c. Domino
meo Clementissimo.

Salutem & felicitatem perpetuam.

P.

Hesauros qui colligunt, nervos illos re-
rum gerendarum, Princeps Illustrissime,
Dn, Clementissime, sibi illi suisq;, cujus-
cunque etiam ordinis sint & status, si non
unicè solis, præcipuè tamen & præ aliis,
consultum cupiunt prospectumque: Sed nec raro fal-
luntur, & quod maximè intendunt, nec semper, nec
ad votum, imò vel minimè omnium (ut sunt humana!)
assequuntur. Exemplorum si plena fuit tuncquam ullis
sæculis, hoc certè nostro plenissima est magna illa Ta-
bula, quam in publico hoc mundi theatro publicè su-

DEDICATIO.

spendit, spectandamque oculis offert Experientia.
 Quid enim nunc, ubi tot ab annis, tot per regna, regio-
 nes, urbes, agros, terrâ marique Mars grassatur, fulmi-
 nat, tumultuatur, quid heic crebrius, quid consuetum
 magis, familiare & quotidianum illis, qui Martis illa
 castra sequuntur, quam parta aliorum bona, opes, the-
 sauros, gazas, aliis usibus collectas, aliis possessoribus
 destinatas, invadere, diripere, distrahere, dilapidare?
 ut alia taceam syllecta fortunarum, à Marte quidem &
 Martialibus intacta, sed tamen vix ipsorum Usui colli-
 gentium inservientia, nedum ad hæredem transcen-
 dentia. Ut plurimum enim tam hæc, quam illa modis
 cōrraduntur injustis, detinentur iniquis, nec in usum,
 res, personas, loca, quo debebant & quando, erogan-
 tur. Quæ causæ etiam sunt, ut sortis arbitrio permixta
 modò huc, modò illuc, mutatis subinde Dominis,
 transferantur, nomen inde jam pilæ, jam ludibriorum
 fortunæ à Philosophis sortita. Et tales ferè sunt, quæ
 sic colliguntur, possidentur, usurpantur, transferuntur
 opes & fortunæ, Thesaurique nomine commendan-
 tur. MEUM hunc quod attinet, quem ante annos ali-
 quot juris publici factum, nunc, ut usibus illis publicis
 bono sit uberiori, sub revisionis Cameram revocatum,
 multisque rerum Medico-Chymicarum divitiis nobi-
 lissimis locupletatum, redire in lucem, & ad usum il-
 lum communem jubeo, diversa ejus est (& si qui sunt
 vel

DEDICATIO.

vel erunt similes) ab aliis Thesauri nomen præferentibus, ratio. Diverſa eſt, inquam, non tantum quo ad meam tam colligentis, poſſidentis, utentis, quam communicantis intentionem; ſed etiam quoad ipſum Thesauri collecti, poſſeſſi, in uſu poſiti, & ad uſum communicati conditionem. Quæ ſanè ratio uti certior eſt & conſtantior illâ aliorum (eſſe autem probabitur) ſic & præſtantior & nobilior. Probo. Bona fortunæ reſpiciunt tantum ſi non omnes, plerique tamen, qui opibus intenti congerendis, cumulandis; Ego dum meis illis pharmacorum ſelectiſſimorum inventis tum formandis, tum in unum colligendis occupor, non tam fortunæ, quam corporis & Animi bona, externam videlicet & internam hominis ſanitatē conſervandam, finem habeo propoſitum. Illi ab aliis plerumque & per alios, ſæpè etiam de alienis vel vi, vel fraude & impoſturis; à ſe verò & per ſe, de quibus propriis juſtè & innocenter vel nunquam, vel rariſſimè theſaurizant; Unde congeſſus illorum auri & argenti, rerumque aliarum vel opinione pretioſarum Theſaurus (ſi cum Theologis Theologicè, imò cum ipſo Theologorum ſummo Principe & Præſide, rerum quippè omnium ut pantaſtaſte ſic onomathete illo infallibili Chriſto Salvatore noſtro Chriſtianè loquamur) Mammon injuſtus vel injuſtitia appellandus: Ego MEA tantum, hoc eſt, illa, quæ per Dei gratiam, è viſceribus naturæ intimis

DEDICATIO.

ingenio invenire, arte formare & disponere, usu denique & propriâ laborum experienciâ feliciter comprobare data, sine ullâ ullius hominis læsione, damno ac defraudatione, facio Thesaurum. Illi porro sibi suisque ferè, rarissimè aliis (de intentione loquor) colligunt; Ego non Mihi magis & Meis, quam aliis. Illi suis, quas collectas possident, dum uti-fruiq; opibus volunt ipsi & quatenus, Usum fructum earundem aliis non destinant, multò minus, nisi coacti, cedunt: Ego Meistam Usu-fructu, quam possessione Meâ integris hisce Thesauralibus, si quis uti volet fruiq; vel totis, vel ex parte nemini interdico. Illi denique si quid de congesto illo suo aliis communicant, certis illud personis, certum ad locum, certo etiam tempore communicatum plarumque volunt; Ego MEA hæc, dum bono consacro communi, sepósito personarum, locorum, temporum respectu, omnibus usu eorundem fructuque indigentibus propino lubens ac communico omnia. Ut hinc sanè liberalitatis cujusdam singularis vel munificentiae nomen potiùs; si non (quod quidam putant, ob revelatam præsertim illam doseos nostræ rationem) nimiae profusionis seu prodigalitatis; quam invidentiæ culpam mereri videar. Quæ proinde mea Thesaurizantis intentio ut longè diversa est ab illâ aliorum, sic & Thesauri ipsius, quem publicum denuò nunc facio, dispar conditio. Illi nempe aliorum Thesauri dum colligun-

DĒDICATIO.

liguntur, possidentur, ad usum reponuntur, variæ subinde fortunæ, variis vicibus subjacent, rapinis, furibus, incendiis, tempestatibus ærugini, tinei, & quibus non casibus? Quo nomine curas eorum & sollicitudines dissuadet potius, quam suadet os sanctissimum veritatis. Meo huic nihil eorum vel damno est vel formidini; quippe qui non ex Fortunæ, sed Animi bonis mihi natus & renatus, cum Animo exsistit, etiam consistit & persistit, nec illos fortunæ casus, nisi in externis sui involucris & tegumentis nonnunquam, chartâ scripturæque, subit & subire potest. Quid? quod illi ipsi fortunæ casus si quid hîc agunt, ansam subinde & occasionem eo ipso præbent, non revidendi solum, sed & augendi denuò splendidiusq; producendi Thesauri. Unde & conditio ejus altera prominet & præminet, illa nimium, quâ non, ut alii isti, si communes fiant, vel vi rapti, vel spontè distributi, dilabuntur protinus, evanescent ac consumuntur, adeò quidem, ut pro Cræso, qui possedit, opulentissimo, sæpè Irum post se pauperimum relinquant & omnium miserrimum, illum præfertim, qui summo in divitiis collocato bono, privatus illis, spem simul omnem & fiduciam cum suo illo, quo fretus unicè, Nummo-Numine, amittit; non sic noster ille non; sed sibi constans semper, domi forisque integer, tam aliis, quam Mihi & Meis est & manet Thesaurus, & talis quidem, qui quò sæpius emittatur in vulgus,

DEDICATIO.

gus, quò plus distrahatur, eò magis renascatur mihi, crescat & augetur; tantùm abest, ut vel minimum capiat detrimentum aliis communicatus.

Quem proinde Thesauri titulum, ut à rerum ille pretiosissimarum, quas continet, divitiis, sanitati hominis conservandæ omnium maximè conducentibus, adeoque ceteras illas, quæ à bonis fortunæ colliguntur, eâ præstantiâ, quâ corpus animusq; fortunas, exsuperantibus, dignissimè meretur, sic & à viribus illis confectorum exinde pharmacorum admirabilibus, morbos omninò omnes, etiam desperatissimè malos, armorum instar validissimorum penetrantibus, propulsantibus, tollentibus, alterum illud, quod addidi, Armamentarii nomen, vendicare sibi jure ac tueri posse videtur. Sed quid videri dico id, quod probat jampridem & asserit Experientia, quod præter alios in Urbibus, in Oppidis, in Agris innumerabiles, tum è Nobilium, Baronum, Comitum numero non pauci, tum è Principum familiis etiam illi contestantur, qui à morbis infestati quidem acerrimis, contumacissimis, periculosis, hâc tamen nostrâ ex Panopliâ tam Phylacteriis, quam Amynteriis instructissimâ, communiti, Deo aspirante, vim hostis omnem fidelissimè contuderunt. Hunc igitur Thesaurum, Medico-Chymicum, primitus sub Illustrissimorum Inferioris Saxoniarum Ducum auspiciis publicatum; nunc verò compositionum

DEDICATIO.

num quam plurimarum, contra morbos etiam desperatissimos, armorum instar Vulcaniorum, prævalentium, novâ Panopliâ ditatum, adeoque novo etiam Armamentarii Medico-Chymici nomine in lucem denuò & merito jure prodeuntem, cum novo subjeci Patrono, pro more, fas sit, eccui potius omnium, quam Tuo submittam, Princeps Illustrissime, Patrocinio? Me ipsum & Meos subdidi hætenus & concedidi, Tutelam, Gratiam, Benignitatem & Munificentiam sensi ubertim & persensi, cum non & Mea hæc quæ non cum cæteris tantum, sed præ cæteris etiam Meis, potissimum Mea, Tuæ committam Celsitudini? Quæ licet talia sint, ut variis illis casibus, ad instar aliorum fortunæ bonorum, non æquè sint exposita; livor tamen & dens ille Theoninus, qui nil non arrodere tentat, non hominum tantum, sed & divûm opera, ut ab ausibus istis, luxuriante temeritate & petulantia sibi hinc temperet, illa Tuæ Celsitudinis autoritate patrocinate, si non permoveri se, moveri tamen, spero, patietur.

Accipe igitur, Princeps Celsissime, Dn. Clementissime, consecratum Nomini tuo Illustrissimo, Armamentarium hoc, tot jam pridem hostes sanitatis suppressens, tot trophæis, tot triumphis nobile; sed (quod oro submisit) fronte accipe serenâ, illudq; in locum, quem grati pro beneficiis animi nuncius solet invenire, facilis admitte.

b

Quod

DEDICATIO.

Quod dum eâ, quâ par est, animi submissione rogo, Deum insimul omnipotentem, ut Celsitudinem Tuam unâ cum conjugè & Liberis Illustrissimis, adeoque Domum Megapolitanam cum Patriâ universam quàm diutissimè salvam & florentem, pace tandem auctâ nos revisente, tueatur, animitus precor! Dab, in Aulâ Megapolitanâ Sverinensi, Kalend. Januar. Anno salutiferi partus 1638. ejus ingressum, progressum, egressum Celsit. T. auspiciatissimum, fortunatissimumque animitus opto.

Illust. Celsit. T.

Devotissimus

HADRIANUS à MYNSICHT
Comes Palat. Med. U. Doct.
P. L. Cæs. Confil. & Archia-
ter Megapolitanus.

SECTION